

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita

DECIZIA nr. 89 din 2012
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../2012, asupra contestației formulate de **SC X SRL** – CIF RO ..., cu sediul în ..., județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../2012 și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .../2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma totală de **xxx.xxx lei**, reprezentând:

- x.xxx lei impozit pe profit;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- xxx lei penalități de întârziere aferente;
- xx.xxx lei taxă pe valoarea adăugată;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- x.xxx lei penalități de întârziere aferente;
- xxx.xxx lei diminuarea pierderii fiscale.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă înregistrată sub nr. .../2012, solicită desființarea deciziilor contestate, invocând următoarele motive:

1. În urma inspecției fiscale organul de control a apreciat, că cheltuielile cu amortizarea mijloacelor fixe aferente stației de preparat mixturi

asfaltice din ... sunt nedeductibile pe perioadele septembrie-decembrie 2009 și octombrie-decembrie 2010, perioade în care utilajul nu era utilizat, ca urmare s-a dispus diminuarea pierderii fiscale de recuperat cu suma de xxx.xxx lei și plata impozitului suplimentar în sumă de x.xxx lei cu accesoriile aferente.

Societatea contestatară nu este de acord cu măsurile luate, considerând ca netemeinice și nelegale, precizând că utilajul în cauză fiind utilizat și în perioadele menționate, funcționează inclusiv în perioada iernii pentru menținerea în stare caldă a bitumului de petrol (materia primă), iar în perioadele de campanie de lucru utilajul a funcționat 14 – 15 ore pe zi, ceea ce reprezintă uzura fizică normală la nivelul anului.

Societatea contestatară consideră, că în aceste condiții înregistrarea amortizării lunare ca cheltuieli deductibile sunt justificate și corespunde prevederilor alin. 2 lit. a) art. 24 și art. 21 alin.1 din Codul fiscal.

2. Referitor la neacceptarea la deducere a TVA în sumă de xx.xxx lei aferent soldului neachitat în sumă de xxx.xxx lei către SC Y SRL pentru un imobil achiziționat cu factura nr. .../2008, reprezentând c/val lucrărilor de amenajare neexecutate, societatea contestatară consideră ca măsurile luate sunt nelegale și neîntemeiate. Se precizează, că tranzacția are la bază un contract de vânzare-cumpărare ferm pentru care s-a emis factură fiscală, care corespunde prevederilor art. 155(5) din Codul fiscal, TVA aferent era colectat de furnizor și dedus la cumpărător, valoarea tranzacției nu s-a schimbat (neexistând nici un act autentic care ar fi modificat baza impozabilă), astfel tranzacția corespunde în totalitate prevederilor art. 146 (1) din Codul fiscal.

3. Referitor la stabilirea bazei impozabile suplimentare în sumă de xxx.xxx lei, având la bază preț de vânzare incorect fundamentat, prin diminuarea pierderii fiscale pe anul 2010, societatea contestatară consideră ca măsurile luate sunt netemeinice și nelegale, având în vedere că diferența dintre prețul unitar de achiziție conform facturii nr. .../2010, emisă de SC Z SRL, față de prețul unitar de livrare conform facturii nr. .../2010, emisă către SC W SRL provine din faptul că datorită condițiilor meteorologice de iarnă la stația de preparat mixturi asfaltice a apărut o defecțiune tehnică majoră, motiv pentru care betonul asfaltic trebuia comandat de la SC Z SRL.

Societatea contestatară precizează, că în perioada respectivă, decembrie 2010, producția mixturii asfaltice a cauzat apariția unor cheltuieli suplimentare de producție, motiv pentru care prețul de livrare a mixturii asfaltice a crescut semnificativ față de prețurile practicate în perioada campaniilor de lucru. Având în vedere obligațiile contractuale asumate față de SC W SRL, SC X SRL era nevoit să accepte prețul mai ridicat a SC Z SRL și să factureze mixtura asfaltică către SC W SRL cu prețul unitar de 326,89 lei/tona pentru a respecta clauza privind valoarea contractului.

II. Activitatea de Inspecție Fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-HR .../2012, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F-HR .../2012 și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .../2012, a constatat următoarele:

1. În perioadele noiembrie-decembrie 2009, ianuarie – aprilie 2010 și octombrie – decembrie 2010 stația de preparat mixturi asfaltice de la ... nu a fost utilizată. Organul de inspecție fiscală a considerat ca neutilizarea mijlocului fix de producție, reprezintă lipsa a producției și are implicație fiscală la amortismentele fiscale.

Organul de inspecție fiscală făcând referire la prevederile pct. 70². din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada verificată, potrivit cărora *„Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.”*, a recalculat amortizarea fiscală pentru perioadele cât nu a funcționat stația de preparat mixturi asfaltice de la

În urma acestor constatări baza impozabilă pentru determinarea profitului impozabil s-a modificat, astfel pe anul 2009 s-a stabilit suplimentar profit impozabil în sumă de xx.xxx lei cu x.xxx lei impozit aferent, iar pe anul 2010 pierderea fiscală înregistrată a fost diminuată cu suma de xxx.xxx lei.

2. SC X SRL prin factura nr. .../2010 a livrat către SC W SRL beton asfaltic în cantitate de x.xxx to cu preț unitar de 326,89 lei/to, fără TVA. Organele de inspecție fiscală au constatat, că această cantitate de beton asfaltic a fost achiziționat de la SC Z SRL (persoană afiliată cu SC X SRL) conform facturii nr. .../2010 cu preț unitar de 426,71 lei/to, fără TVA, adică prețul de livrare cu 99,82 lei/to mai puțin decât cel de achiziție, la cantitatea totală rezultând o pierdere de xxx.xxx lei, în condițiile în care betonul asfaltic a fost revândut în starea în care s-a achiziționat.

Organele de inspecție fiscală au considerat nejustificată vânzarea în pierdere a betonului asfaltic, precizând că prețurile practicate în relațiile comerciale trebuie să reflecte conținutul economic, prețul fundamentat incorect a avut ca efect creșterea pierderii, invocând prevederile art. 11 alin. 1 din Codul fiscal, suma de xxx.xxx lei reprezentând valoarea de livrare în minus a fost considerată ca bază de impozitare suplimentară, cu care s-a diminuat pierderea fiscală înregistrată pe anul 2010.

3. SC X SRL cu factura nr. .../2008 a achiziționat un imobil de la SC Y SRL în valoare totală de xxx.xxx lei din care xxx.xxx lei TVA.

Organele de inspecție fiscală au constatat, că există un sold neachitat în sumă de xxx.xxx lei, care de fapt reprezintă c/val lucrărilor de amenajare neexecutate de SC Y SRL conform contractului. Cum aceste lucrări au fost executate de cumpărătorul și de o firmă angajată tot de cumpărător, organul de inspecție fiscală a considerat că achiziția nu a avut loc în valoare de xxx.xxx lei de la SC Y SRL. Invocând prevederile Codului fiscal referitor la faptul generator și exigibilitatea taxei, care nu au avut loc, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a TVA aferent soldului neachitat în sumă de xx.xxx lei, la care s-a mai calculat accesorii în sumă de x.xxx lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. Referitor la suma de x.xxx lei impozit pe profit și diminuarea pierderii fiscale cu suma de xxx.xxx lei, *Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acceptat ca deductibile din punct de vedere fiscal a cheltuielilor cu amortismentul după mijloacele fixe pe perioada cât acestea nu au fost utilizate.*

În fapt, în perioadele noiembrie-decembrie 2009, ianuarie – aprilie 2010 și octombrie – decembrie 2010 stația de preparat mixturi asfaltice de la ... nu a fost utilizată. Urmare acestui fapt organele de inspecție fiscală nu au acordat ca cheltuieli deductibile la determinarea profitului impozabil amortizarea mijloacelor fixe aferente acestei stații pe perioadele cât nu a avut activitate.

Prin contestație, SC X SRL consideră măsurile luate ca netemeinice și nelegale, precizând că utilajul în cauză fiind utilizat și în perioadele menționate, funcționează inclusiv în perioada iernii pentru menținerea în stare caldă a bitumului de petrol (materia primă), iar în perioadele de campanie de lucru utilajul a funcționat 14 – 15 ore pe zi.

În drept, regula generală pentru determinarea profitului impozabil este reglementată de art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil în perioada verificată,

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.”,

iar potrivit art. 21 (1)

„Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare” .

Referitor la cheltuielile cu amortizarea mijloacelor fixe Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la titlul “Amortizarea fiscală”, respectiv la art.24, alin.(1) prevede:

“(1)Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.”

Tratamentul fiscal al cheltuielilor cu amortizarea în cazul mijloacelor fixe care nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună este reglementat de pct. 70². din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada verificată, potrivit cărora:

„70². Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.”

Conform prevederilor legale mai sus citate se reține că la stabilirea profitului impozabil se iau în considerare veniturile realizate din orice sursă, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Or, organele de inspecție fiscală au considerat ca cheltuieli nedeductibile amortizarea mijloacelor fixe aferente stației de preparat mixturi asfaltice de la ..., care în perioadele noiembrie-decembrie 2009, ianuarie – aprilie 2010 și octombrie – decembrie 2010 nu au fost utilizate, tratamentul fiscal aplicabil în acest caz fiind prevăzut de Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, citat mai sus.

Având în vedere cele mai sus menționate, se reține că societatea contestatara nu avea dreptul de a deduce din punct de vedere fiscal amortizarea mijloacelor fixe aferente stației de preparat mixturi asfaltice de la ..., perioadele noiembrie-decembrie 2009, ianuarie – aprilie 2010 și octombrie – decembrie 2010, când această stație nu a avut activitate și implicit nici mijloacele fixe nu au fost utilizate mai mult de o lună, dar conform prevederilor sus menționate societatea contestatara are dreptul de a recupera din punct de

vedere fiscal în perioada următoare a reluării activității cu recalcularea amortizării fiscale pe durata normală rămasă, care de fapt a și fost efectuată însăși de organele de inspecție fiscală.

În concluzie, organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acceptat ca deductibile din punct de vedere fiscal a cheltuielilor cu amortismentul mijloacelor fixe pe perioadele noiembrie-decembrie 2009, ianuarie – aprilie 2010 și octombrie – decembrie 2010, cât acestea nu au fost utilizate, ca urmare, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-HR .../2012 pentru suma **de x.xxx lei reprezentând impozit pe profit** și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .../2012 pentru **diminuarea pierderii fiscale cu suma de xxx.xxx lei**.

2. Referitor la diminuarea pierderii fiscale cu suma de xxx.xxx lei, Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală în mod legal au aplicat prevederile speciale pentru aplicarea Codului fiscal considerând bază de impozitare suplimentară diferența de preț nefavorabilă între prețul de achiziție și cel de vânzare, în condițiile în care prețul de livrare a betonului asfaltic nu reflectă conținutul economic al tranzacției.

În fapt, SC X SRL prin factura nr. .../2010 a achiziționat de la SC Z SRL (persoană afiliată cu SC X SRL) beton asfaltic în cantitate de x.xxx to la un preț de 426,71 lei/to, care apoi a fost livrat către SC W SRL la un preț de 326,89 lei/to.

Organele de inspecție fiscală au constatat, că betonul asfaltic a fost revândut în starea în care s-a achiziționat, fără să fie contabilizată ca marfă, prin această tranzacție s-a creat o pierdere de xxx.xxx lei, invocând prevederile art. 11 alin. 1 din Codul fiscal au stabilit că prețurile practice în relațiile comerciale trebuie să reflecte conținutul economic, iar în acest caz prețul de vânzare a fost fundamentat incorect, având ca efect creșterea pierderii, ca urmare cu suma de xxx.xxx lei (valoarea de livrare în minus) a fost diminuată pierderea fiscală.

Societatea contestatară, prin contestația depusă, consideră că măsurile luate sunt netemeinice și nelegale, având în vedere că diferența dintre prețul unitar de achiziție conform facturii nr. .../2010, emisă de SC Z SRL, față de prețul unitar de livrare conform facturii nr. .../2010, emisă către SC W SRL provine din obligațiile contractuale asumate față de SC W SRL, era nevoie să accepte prețul mai ridicat a SC Z SRL și să factureze mixtura asfaltică către SC

W SRL cu prețul unitar de 326,89 lei/tona pentru a respecta clauza privind valoarea contractului.

În drept, regula generală pentru determinarea profitului impozabil este reglementată de art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil în perioada verificată,

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.”,

iar potrivit art. 21 (1)

„Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare” .

Având în vedere cele prezentate în cuprinsul prezentei decizii și cele constatate prin raportul de inspecție fiscală, referitor la diferența de preț nefavorabilă, relațiile de afiliere între cele două societăți participante, pentru tranzacția respectivă, din punct de vedere fiscal, se aplică prevederile speciale pentru aplicarea Codului fiscal prevăzute de art. 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile pentru perioada verificată, conform căroră:

„(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

În concluzie, având în vedere situația de fapt constată și prevederile speciale pentru aplicarea Codului fiscal, organele de inspecție în mod legal au diminuat pierderea fiscală cu diferența de preț nefavorabilă între prețul de achiziție și cel de vânzare a betonului asfaltic ca urmare, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .../2012 pentru **diminuarea pierderii fiscale cu suma de xxx.xxx lei.**

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de xx.xxx lei, Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acordat dreptul de deducere TVA aferent unor lucrări facturate, în condițiile în care furnizorul nu a executat acestea, ca urmare neintervenind faptul generator, implicit nici exigibilitatea taxei.

În fapt, SC X SRL cu factura nr. .../2008 a achiziționat un imobil de la SC Y SRL în valoare totală de xxx.xxx lei, deducând TVA aferent în sumă de xxx.xxx lei. Din valoarea totală a tranzacției nu a fost achitată suma de xxx.xxx lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat, că soldul neachitat în sumă de xxx.xxx lei reprezintă c/val lucrărilor de amenajare neexecutate de SC Y SRL conform contractului, aceste lucrări fiind executate de cumpărător și de o firmă angajată tot de cumpărător. Ca urmare, organul de inspecție fiscală a considerat că faptul generator și exigibilitatea taxei nu au avut loc, astfel neacordând dreptul de deducere a TVA în sumă de xx.xxx lei aferent soldului neachitat.

În drept, în ce privește dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, sunt incidente prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit căroră:

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) *Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:*

a) operațiuni taxabile;[...]

Condițiile de exercitare a dreptului de deducere sunt reglementate de art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit căruia:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:[...]

*„a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau **serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său**, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]*

Referitor la exigibilitatea taxei art.134² alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede: *„(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”*, iar art.134² alin.1 din cod prevede *„Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor...”*.

Conform textelor de lege sus invocate, se reține că deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată este condiționată de prestarea efectivă a serviciilor achiziționate, și dreptul de deducere intervine la momentul exigibilității taxei, care este data faptului generator, adică data executării serviciilor, deci deținerea numai unei facturi nu dă dreptul de deducere, pentru acesta trebuie îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de lege.

Or, organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere taxa pe valoarea adăugată pe motiv că lucrările de amenajare a terenului și de instalare unui post de transformare nu au fost executate de SC Y SRL, prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare, ca urmare nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute de lege, respectiv executarea efectivă a lucrărilor, faptul generator, implicit nu a intervenit exigibilitatea taxei, astfel nu a luat naștere nici dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Față de cele prezentate mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acordat dreptul de deducere a TVA în sumă de xx.xxx lei aferent soldului neachitat, pe motivul că nici faptul generator și nici exigibilitatea taxei nu au avut loc.

Prin urmare, urmează să **se respingă** ca neîntemeiată contestația SC X SRL pentru **taxa pe valoarea adăugată** în sumă de **xx.xxx lei**, în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: *„contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat.*

4. Referitor la accesoriile stabilite, conform principiului de drept *„accessorium sequitur principalem”*, **se va respinge** contestația și pentru sumele de x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere și xxx lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit respins, precum și pentru x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere și x.xxx lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată respinse.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../2012 și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele

de inspecție fiscală nr. .../2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma totală de **xxx.xxx lei**, reprezentând:

- x.xxx lei impozit pe profit;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- xxx lei penalități de întârziere aferente;
- xx.xxx lei taxă pe valoarea adăugată;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- x.xxx lei penalități de întârziere aferente;
- xxx.xxx lei diminuarea pierderii fiscale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,